

Kleine Stadenstraat, Hooglede (Gemeente Hooglede)

Programma van Maatregelen

Auteur:

P. Valentijn (veldwerkleider)

Autorisatie:

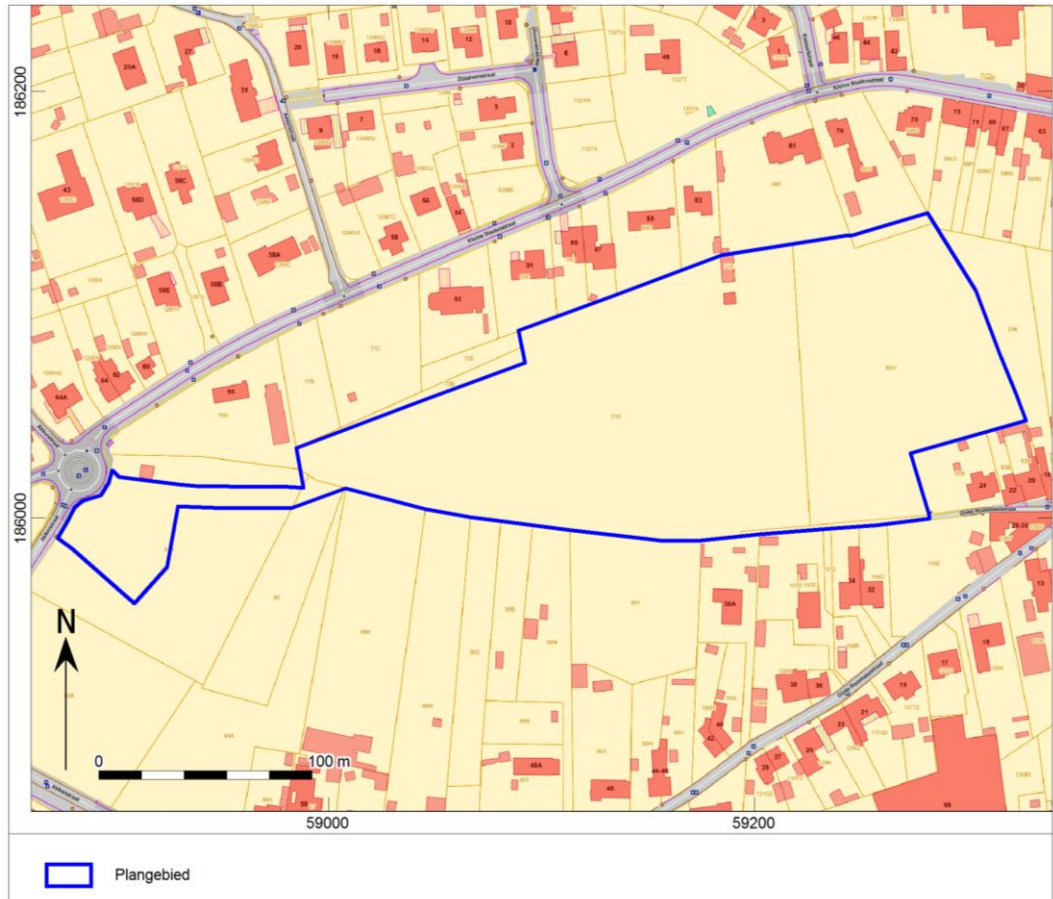
X.J.F. Alma (OE/ERK/Archeoloog/2016/00094)

Inhoud

1	Inleiding	3
2	Aanleiding van het onderzoek	4
3	Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	6
4	Gemotiveerd advies over het al dan niet nemen van maatregelen	8
4.1	Volledigheid van het onderzoek	8
4.2	De bepaling van de methode voor verder vooronderzoek	8
5	Programma van maatregelen voor uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem	9
5.1	Administratieve gegevens	9
5.2	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	9
5.3	Onderzoekstechnieken en -methoden en -strategieën	9
5.4	Voorziena afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	11

1 Inleiding

In opdracht heeft Vlaams Erfgoed Centrum in de periode van september tot en met december 2017 een archeologienota opgesteld naar de archeologische waarde van de locatie Kleine Stadenstraat in Hooglede (Afb. 1). De archeologienota bestaat uit een bureauonderzoek en een landschappelijk bodemonderzoek (prospectie zonder ingreep in de bodem) en is uitgevoerd naar aanleiding van een voorgenomen verkaveling met inrichting van openbaar domein.

Afb. 1. Locatie van het plangebied weergegeven op de kadastrale kaart

2 Aanleiding van het onderzoek

Aanleiding van het onderzoek is een voorgestelde verkaveling binnen een plangebied van 3,42 ha. Hierbij zal het gebied worden opgesplitst in 58 kavels en de openbare ruimte zal worden ingericht met onder meer wegen en groenstroken.

Voor de verkaveling zal allereerst het terrein worden genivelleerd. Hiervoor zal het noordelijk deel van het terrein (ca. 9000 m²) worden afgegraven tot maximaal ca. 2 m. Het zuidelijk deel zal worden opgehoogd tot maximaal ca. 1 m. De 0-lijn ligt ongeveer ter hoogte van de noordelijke weg, Weg E, tussen kavel 32 en 46. In het plangebied zal vervolgens riolering worden aangelegd in de vorm van RWA- en DWA-leidingen. De diepte en diameter van de leidingen (BOK) is weergegeven op de ontwerpplannen van de riolering. De diepte varieert tussen 90 en 340 cm beneden toekomstig maaiveld. Rekening houdend met geplande ophoging/afgraving zal dit een verstoring van de ondergrond tot ca. 80 - 400 cm –mv teweegbrengen. De bodem van de inspectieputten ligt bovendien 50 cm beneden de diepte (BOK) van de onderste leiding. De breedte van de sleuven varieert tussen ± 135 en 170 cm, per leiding (\varnothing buis + 2 x wanddikte + 2 x 50 cm). In de zuidwesthoek zal een bufferbekken worden uitgegraven met een oppervlak van ca. 950 m² en een diepte van ca. 3 m beneden het huidige maaiveld. Vanuit de RWA loopt via een overstort een uitstroom naar het bekken.

Tussen de kavels zullen wegen worden aangelegd. Het wegdek (4-6 m breed) zal bestaan uit een koolwaterstofverharding, op een steenslagfundering en een onderfundering bestaande uit een mengsel van zand en steenslag of rolgrind voor onderfundering. Het wegdek zal een totale dikte hebben van 60 cm. Langs de wegen komt een voetpad (2 x 1.50 m breed) en op sommige plaatsen ook parkeerplaatsen (2 m breed) te liggen. Deze bestaan uit betonstraatstenen op een zandcementbed en een fundering van schraal beton. Het pakket heeft een totale dikte van 26-31 cm. Zowel onder het voetpad, de parking en het wegdeel moet het baanbed mogelijk geschikt gemaakt worden door de bestaande grond te mengen met kalk, hydraulisch bindmiddel en/of cement tot een diepte van ongeveer 20 cm onder de voorziene wegkoffer. Vanwege de geplande afgraving/ophoging zal enkel in de noordelijke helft van het plangebied de ondergrond verstoord worden door de aanleg van de wegkoffer.

Tussen kavel 35 en 36 wordt een parking (ca. 475 m²) aangelegd. Het wegdek zal hier bestaan uit betonstraatstenen op een zandcementbed, geotextiel en een fundering van drainerend schraal beton. De totale dikte van het pakket is ca. 35 cm. Ook hier komt mogelijk een aanvullende verstoring van 20 cm diepte voor het geschikt maken van het baanbed. Ter plaatse zal de ondergrond ook al afgegraven worden tot ca. 100 cm beneden het huidige maaiveld. Samen komt dit op een maximale verstoring van ca. 155 cm beneden het huidige maaiveld.

Direct ten zuiden van de parking wordt een elektriciteitscabine (3,25 x 2,45 m) gebouwd. Hiervoor wordt tot maximaal 1 m beneden toekomstig maaiveld ingegraven). In tegenstelling tot wat op het ontwerpplan staat aangegeven, zullen hier *geen* glasbollen worden geplaatst.

Tussen de kavels worden twee verdiepte graszones (1000 + 600 m²) aangelegd die tevens zullen fungeren als bufferbekken. Voor de afwatering zullen langs het bekken zitelementen worden aangebracht waarlangs drainage loopt. De fundering (schraal beton) van de zitelementen heeft een breedte van 120 cm en een diepte van ca. 80 cm beneden de bodem van het bekken. Voorlangs de fundering loopt de drainage, welke 50 cm breed en 35 cm diep is. De bodem van het westelijk bekken ligt op ca. 140 cm beneden het huidige maaiveld. Die van het oostelijk bekken ligt ongeveer gelijk met het huidige maaiveld. In tegenstelling tot wat op het ontwerpplan staat aangegeven, zullen er in het oostelijk bufferbekken *geen* speeltoestellen en evenwichtsbalken worden aangebracht.

In het oosten van het plangebied en langs het bufferbekken in het west komen ook 5 onverdiepte groenstroken (totaal ca. 1900 m²) met gras of vakbeplanting. Voor het aanbrengen van deze beplanting zal enkel de toplaag gewoeld worden, die op deze plekken binnen de ophoging valt.

In de groenzones en langs de lanen worden een groot aantal bomen geplant. De aanplantkuilen zullen maximaal 2 x 2 m groot zijn en een maximale diepte van 1 m beneden toekomstig maaiveld hebben. Rekening houdend met de geplande ophoging, betekent dit dat enkel in de noordelijke helft van het plangebied de aanplant van bomen tot beneden het huidige maaiveld zal reiken.

Tussen de kavels, groenstroken en wegen komt een bestrating bestaande uit betonstraatstenen op een zandcementbed met daaronder geotextiel en een fundering van drainerend schraal beton. Het pakket zal een totale dikte hebben van ca. 34 cm. Ook hier komt mogelijk een aanvullende verstoring van 20 cm diepte voor het geschikt maken van het baanbed. Op 2 plaatsen komen zitbanken die gefundeerd zijn op 2 blokken van 50 x 50 x 50 cm. Vanwege de geplande afgraving/ophoging zal enkel in de noordelijke helft van het plangebied de ondergrond verstoord worden door de aanleg van de bestrating en de zitbanken.

Langs het zuiden van plangebied wordt het huidige voetpad genivelleerd en verhard. Het pad zal 1,50 m breed zijn en bestaan uit een koffer van dolomiet op een polypropyleenplaat, met daaronder een steenslagbed op geotextiel en een fundering van steenslag. De koffer heeft een totale dikte van ca. 34 cm. Ook hier komt mogelijk een aanvullende verstoring van 20 cm diepte voor het geschikt maken van het baanbed. Voor de nivellering zal de ondergrond maximaal ca. 20 cm worden afgegraven. Langs het voetpad komt een keerelement met een fundering van schraal beton die tot maximaal ca. 50 cm beneden het toekomstig maaiveld zal reiken.

De ondergrond van de 58 kavels (ca. 18.700 m²) zal tot maximaal ca. 100 cm beneden het toekomstig maaiveld bouwrijp gemaakt worden. In de toekomst zullen hierop woningen met bijgebouwen worden gebouwd. Een gedeelte van deze woningen (kavel 33 t/m 42, 44 t/m 47 en 49 t/m 51) wordt mogelijk onderkelderd.

De stedenbouwkundige voorschriften in de motivatienota bij de aanvraag voor een verkavelingsvergunning stellen geen grenzen aan de diepte van eventuele toekomstige gebouwen, verhardingen, inrichtingselementen, etc. binnen het plangebied. De maximale diepte van verstoringen die direct of indirect het gevolg zijn van de geplande verkaveling – zoals het bouwrijp maken van de kavels, de aanleg van nutsvoorzieningen of de toekomstige woningbouw die door de verkaveling mogelijk wordt gemaakt – is daarom niet vastgelegd. Daarom moet uitgegaan worden van een maximaal scenario waarin het plangebied integraal verstoord zal worden.

De consequentie van de voorgenomen ingreep kan zijn dat eventuele aanwezige waardevolle archeologische resten in de ondergrond worden aangetast.

3 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot dusver is een bureaustudie en landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd.

Tijdens de bureaustudie werd duidelijk dat vondsten uit de regio rond het plangebied wijzen op bewoningscontinuïteit vanaf het Neolithicum. In de directe omgeving van het plangebied zijn echter vooral vondsten en sites uit de Volle en Late Middeleeuwen gekend. Er zijn evenwel geen redenen om de aanwezigheid van archeologische resten uit eerdere perioden uit te sluiten voor het plangebied.

Historisch kaartmateriaal geeft geen eenduidige aanwijzingen voor grootschalige verstoring. Het terrein is vanaf de 17de eeuw in gebruik als akker- en weidegrond, met uitzondering van een klein gedeelte dat beplant is geweest met loofbomen.

Tot slot, is het plangebied gelegen op de flank van het plateau Hooglede-Lichtervelde. Als gevolg kan de ondergrond met eventuele archeologische waarden plaatselijk geërodeerd zijn door hellingprocessen. Het resulterende colluvium kan eventuele archeologische waarden aan de voet van de helling hebben afgedekt, wat mogelijk heeft gezorgd voor een goede conservering en meerdere archeologische niveaus.

Op basis van deze kenmerken kon na de bureaustudie de volgende specifieke verwachting worden gegeven voor het gehele plangebied: een Midden-Paleolithisch vondstniveau onder en in het Pleistocene, eolische zandleemdek (basis op ca. 175 cm –mv); een vondstniveau uit het Laat-Paleolithicum en/of het Mesolithicum in de top van het eolisch zandleemdek; een sporen- en vondstniveau uit het Neolithicum tot en met de Middeleeuwen kan worden aangetroffen in de top van het zandleemdek. Het eolische dek kan door hellingsprocessen zijn geërodeerd of juist zijn afgedekt door het resulterend colluvium.

Door de spaarzaamheid aan historische bronnen en archeologische sites in de regio, bezitten archeologische waarden uit deze perioden een hoog kennispotentieel. Zelfs een lithisch assemblage dat zich door erosie niet langer in primaire context bevindt, bezit evenwel een hoog kennispotentieel. Een dergelijk assemblage bezit namelijk nog steeds informatiewaarde en sites uit deze periode zijn namelijk zeldzaam in de regio.

Teneinde deze archeologische verwachting te toetsen en aan te vullen werd in het plangebied een landschappelijk bodemonderzoek met 40 boringen tot 150-200 cm –mv uitgevoerd. In het gehele plangebied werden daarbij archeologisch relevante afzettingen aangetroffen (Afb. 2).

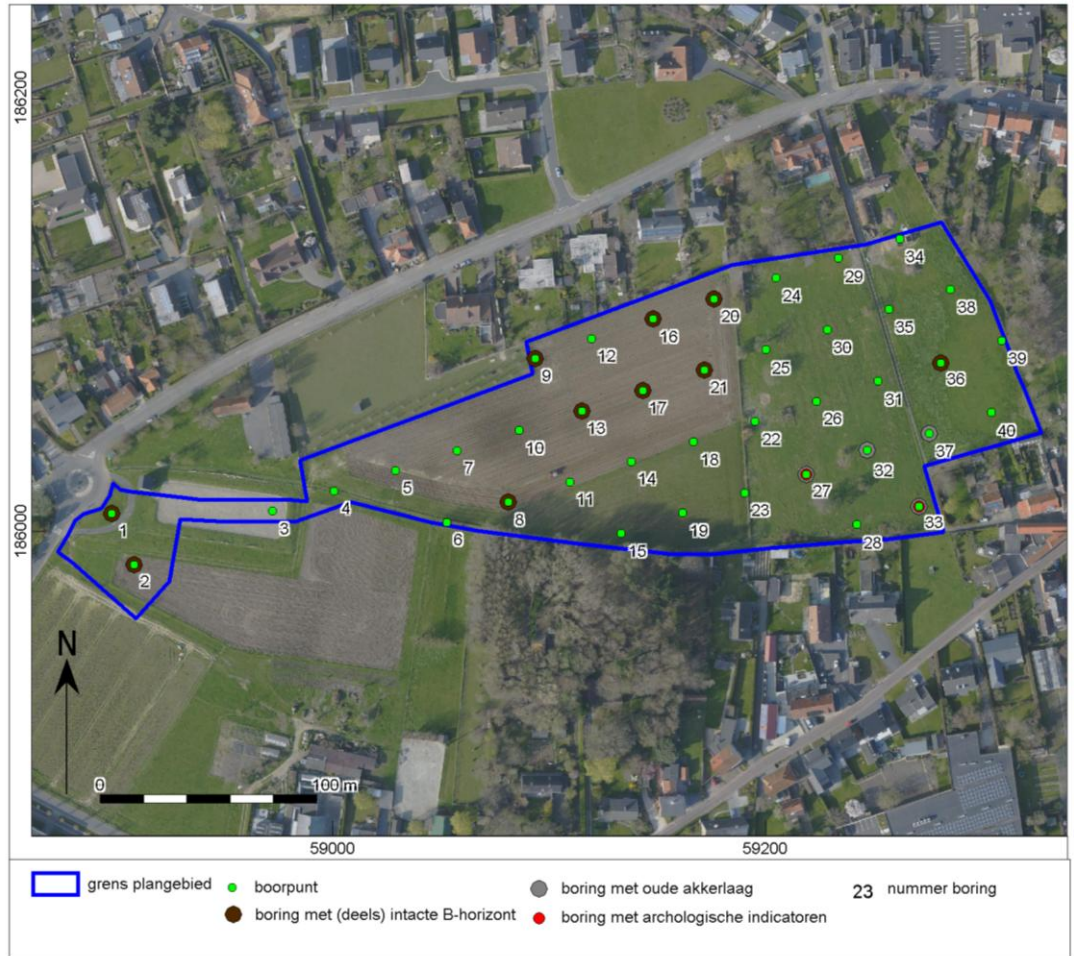
Het betreft allereerst een deels intacte, zandige leembodem, vaak met deels intacte inspoelinghorizonten. Deze bevindt zich in vrijwel geheel het plangebied, met uitzondering van de zuidoosthoek, onder de bouwvoor op een diepte van 25 tot 60 cm –mv, maar in de meeste boringen (32 van de 40 boringen) op slechts 30-45 cm –mv. In de top van deze Quartaire afzettingen kunnen (restanten van) archeologische waarden aanwezig zijn.

In het zuidoosten liggen de Quartaire afzettingen echter onder de bouwvoor en een opgebrachte, 20-30 cm dikke, oude akkerlaag. Hier is in de top van de Quartaire afzettingen een oude akkerlaag aangetroffen met een dikte van 35-55 cm, die op basis van archeologische indicatoren in de Late IJzertijd tot Late Middeleeuwen gedateerd kan worden. Ook op dit niveau kunnen (restanten van) archeologische waarden aanwezig zijn.

Er is in het gehele plangebied sprake van één archeologisch niveau, aangezien er geen dikke colluviumlagen zijn aangetroffen die oudere niveaus afdekken. De colluviumlaag die binnen het plangebied is aangetroffen, is namelijk grotendeels door ploegwerkzaamheden vermengd geraakt met de humeuze bouwvoor.

Op basis van deze waarnemingen kan de verwachting voor vondstenniveaus uit het Paleolithicum en het Mesolithicum naar beneden worden bijgesteld. Als gevolg van latere landbouwactiviteiten en, in mindere mate, natuurlijke factoren zoals hellingprocessen, zullen deze volledig verstoord zijn.

De archeologische verwachting voor vindplaatsen vanaf het Neolithicum tot en met de Middeleeuwen blijft onveranderd. Ondiepe vondstenniveaus of cultuurlagen zullen verploegd zijn, maar eventuele (diepere) grondsporen zullen wel deels intact zijn.

Afb. 2. Het plangebied met de locaties en het resultaat van de landschappelijke boringen, afgebeeld op een luchtfoto uit 2014 (Vlaanderen, winter 2013-2015, kleur).

4 Gemotiveerd advies over het al dan niet nemen van maatregelen

4.1 Volledigheid van het onderzoek

Het plangebied is niet voldoende onderzocht. Tot dusver, zijn er binnen het gehele plangebied archeologisch relevante afzettingen aangetroffen, en in het zuidoostelijke deel ook archeologische indicatoren, die binnen het bereik van de geplande werken liggen. De aanwezigheid van een eventuele archeologische site, de karakteristieken en bewaringstoestand van deze site, en welke waarde ze heeft en hoe ermee moet worden omgegaan zijn echter nog niet vastgesteld. Door de spaarzaamheid aan historische bronnen en archeologische sites in de regio, bezitten eventuele archeologische waarden van voor de Nieuwe tijd een hoog kennispotentieel. Vervolg onderzoek is daarom nodig binnen het gehele plangebied.

4.2 De bepaling van de methode voor verder vooronderzoek

In het volgende zal een keuze worden gemaakt van de methode voor verder vooronderzoek, gebaseerd op de volgende vier criteria:

1. Is het MOGELIJK deze methode toe te passen op dit terrein?
2. Is het NUTTIG deze methode toe te passen op dit terrein (levert het iets op)?
3. Is het overdreven SCHADELIJK voor het bodemarchief deze methode toe te passen op dit terrein?
4. Is het NOODZAKELIJK deze methode toe te passen op dit terrein (kosten-batenanalyse)?

Archeologisch booronderzoek en proefputten zijn ongeschikte methoden. Deze methoden zijn niet geschikt voor het prospecteren van vondst- en cultuurlagen. Deze worden echter niet verwacht binnen de grenzen van de werkzaamheden, omdat bij het landschappelijk bodemonderzoek is vastgesteld dat deze door ploegwerkzaamheden niet meer intact kunnen zijn.

Hoewel geofysisch onderzoek en veldkartering mogelijk zijn, zal proefsleuvenonderzoek een duidelijker, completer en betrouwbaarder beeld geven. Veldkartering brengt namelijk vooral vondstrijke zones in kaart. Geofysisch onderzoek brengt enkel sporen in beeld, waarvan de opvulling afwijkt van de omliggende grond. Proefsleuvenonderzoek kent deze beperkingen niet en is daarom – ondanks de iets hogere kosten - de meest geschikte methode voor vervolgonderzoek.

Het uitvoeren van het vervolgonderzoek is op economische gronden echter niet wenselijk, alvorens de verkavelingsvergunning is verkregen. Het advies van het Vlaams Erfgoed Centrum bvba luidt daarom dat uitgesteld proefsleuvenonderzoek binnen het gehele plangebied moet plaatsvinden na het bekomen van de verkavelingsvergunning.

5 Programma van maatregelen voor uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem

Op basis van de verwachting van resten uit perioden die zich kenmerken door een sporenniveau, is bepaald dat in het uitgesteld vooronderzoek enkel proefsleuvenonderzoek uitgevoerd dient te worden na verwijdering van de bestaande verharding.

5.1 Administratieve gegevens

Uitgevoerde fasen binnen archeologienota:	Bureauonderzoek en landschappelijk bodemonderzoek (archeologisch vooronderzoek zonder ingreep in de bodem)
Aanleiding:	Verkaveling
Locatie:	Kleine Stadenstraat
Plaats:	Hooglede
Gemeente:	Hooglede
Provincie:	West-Vlaanderen
Kadastrale gegevens:	HOOGLEDE 1 AFD/HOOGLEDE/sectie D, 60G, 60H, 71D, 81A, 85
Diepte bodemverstoring	max. 400 cm –mv (ca. 34-48 m TAW)
Oppervlakte plangebied	Circa 34.200 m ² / 3,42 ha

5.2 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Dit zijn mogelijke onderzoeksvragen voor een proefsleuvenonderzoek:

- Welke zijn de waargenomen horizonten in de bodem, beschrijving + duiding? Komt dit overeen met de vaststellingen uit het booronderzoek?
- Waardoor kan het ontbreken van een horizont verklaard worden?
- Zijn er sporen aanwezig? Zo ja, geef een beknopte omschrijving.
- Zijn de sporen natuurlijk of antropogeen?
- Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- Kan op basis van het sporenbestand in de proefsleuven een uitspraak worden gedaan over de aard en omvang van occupatie?
- Zijn er indicaties (greppels, grachten, lineaire paalzettingen, ...) die kunnen wijzen op een inrichting van een erf/nederzetting?
- Zijn er indicaties voor de aanwezigheid van funeraire contexten? Zo ja;
 - Hoeveel niveaus zijn er te onderscheiden?
 - Wat is de omvang?
 - Komen er oversnijdingen voor?
 - Wat is het, geschatte, aantal individuen?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de archeologische sporen?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de landschappelijke context (landschap algemeen, geomorfologie, ...)?
- Is er een bodemkundige verklaring voor de gedeeltelijke afwezigheid van archeologische sporen? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?
- Wat is de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?
- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle archeologische vindplaatsen?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?

5.3 Onderzoekstechnieken en -methoden en -strategieën

Om een betrouwbaar beeld te kunnen vormen van de aanwezige archeologie binnen het onderzoeksgebied, zal een oppervlakte van ongeveer 12,5% worden onderzocht door middel van proefsleuvenonderzoek. Er is gekozen voor dit percentage omdat op die manier genoeg oppervlakte onderzocht kan worden om een goede archeologische verwachting te bekomen van het plangebied. Het proefsleuvenonderzoek dient alleen

om een beter grip te krijgen op de archeologische verwachting. Indien er archeologie aanwezig blijkt te zijn, dient een vervolgonderzoek plaats te vinden in de vorm van een vlakdekkende opgraving in de zones waar uit het proefsleuvenonderzoek archeologische resten aanwezig blijken te zijn.

In afbeelding 3 wordt een puttenplan gepresenteerd (uit praktische overwegingen kan het tijdens de uitvoering van het veldonderzoek nodig blijken de positie en afmeting van de proefsleuven aan te passen aan de lokale omstandigheden). In totaal worden er 21 proefsleuven gepland.

De parallelle proefsleuven hebben een noordwest-zuidoost oriëntatie, met uitzondering van één zuidwest-noordoost georiënteerde proefsleuf ter hoogte van de boringen waarin oude akkerlagen zijn aangetroffen. Door hier een proefsleuf haaks op de andere proefsleuven te plaatsen kan de ruimtelijke spreiding van de akkerlagen in twee richtingen nauwkeurig vastgesteld worden.

De proefsleuven hebben een afmeting variërend tussen 2x15 m en 2x125 m en beslaan een totale oppervlakte van ca. 3.400 m², wat overeenkomt met ongeveer 10% van de te onderzoeken zone. Verder is er nog ruimte voor ongeveer 2,5% van het plangebied om extra kijkvensters te plaatsen waar nodig.

De proefsleuven zullen worden uitgegraven tot op het eerste archeologisch leesbare niveau. De aanleg van kijkvensters is nodig om een spoor of een concentratie van sporen waarvan de interpretatie en de waardering niet onmiddellijk duidelijk is, beter te kunnen onderzoeken. Mogelijk kunnen deze ook een schijnbare afwezigheid van sporen aantonen. Kijkvensters worden, afgezien van hun ligging, afmeting en vorm, op dezelfde wijze als proefsleuven aangelegd.

Het proefsleuvenonderzoek zal als volgt worden uitgevoerd:

- Er zal worden gegraven met een graafmachine met gladde bak.
- Op alle locaties vindt het graven plaats op aansturing van een archeoloog.
- Bij het verdiepen worden vondsten per stratigrafische laag verzameld. Het vlak en stort wordt met een professionele metaaldetector systematisch en vlakdekkend onderzocht. De vulling uit de gecoupeerde sporen wordt ook nagezocht met de metaaldetector.
- Bij de aanleg van de vlakken wordt vondstmateriaal per stratigrafische eenheid of per spoor verzameld. Indien deze niet herkenbaar of aanwezig zijn, worden vondsten in vakken van 2 x 2 m verzameld. De verzamelstrategie kan al naar gelang de bevindingen worden aangepast.
- Indien sprake is van vondstconcentraties (crematies, concentraties scherven, vuursteen), worden deze als puntlocaties ingemeten. Metaalvondsten (uitgezonderd spijkers) worden eveneens als puntlocaties ingemeten.
- Vondsten worden zoveel mogelijk aan een spoor of laag toegewezen. Gesloten vondstcomplexen worden integraal verzameld. Stortvondsten worden indien mogelijk per sleuf verzameld en geregistreerd.
- Het te documenteren vlak wordt waar nodig geschaafd, gefotografeerd, ingekrast en direct digitaal ingemeten met een *robotic Total Station* (rTS). Met de rTS worden vlak- en maaiveldhoogtes digitaal ingemeten.
- Een representatief deel van de sporen wordt gecoupeerd voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen.
- Alle antropogene sporen worden gefotografeerd, ingetekend (schaal 1:20) en beschreven. Het restant van de gecoupeerde sporen wordt vervolgens stratigrafische afgewerkt. Waar mogelijk worden sporen bemonsterd voor natuurwetenschappelijk onderzoek.
- Er worden gedurende het veldwerk foto's gemaakt van de algemene situatie, de vlakken, de profielen, van grondsporen in het vlak en van de coupes. Voor publicitaire doeleinden en/of eventuele communicatie-uitingen worden geregeld actie- en sfeerfoto's gemaakt.
- Fragiele en/of belangwekkende vondsten worden op de plaats van aantreffen gefotografeerd alvorens gelicht te worden.
- Profielen en coupes worden schaal 1:20 getekend. De profielen zullen bij een eenduidig profiel gedocumenteerd worden door middel van profielkolommen om de 20 meter. Indien de stratigrafische bodemopbouw complex is of sterk afwisselend is, zal een lengteprofiel worden gedocumenteerd. Op de profieltekeningen worden de TAW-hoogten gezet en tevens zal de hoogte van het opgravingsvlak aangegeven worden op de tekening. Bij grote profieltekeningen kan, na afstemming met het bevoegd gezag, een andere schaal worden gehanteerd.

- Bij het aantreffen van bijzondere archeologische resten, wordt opdrachtgever onmiddellijk gewaarschuwd. In gezamenlijk overleg tussen partijen zal vervolgens worden bepaald hoe met deze resten dient te worden omgegaan.
- Indien een proefsleuf niet volledig kan worden aangelegd zoals gepland als gevolg van hevige begroeiing of bebouwing, dient de proefsleuf in overleg met de bevoegde overheid te worden verplaatst of opgedeeld, waarbij de sleuf zo veel mogelijk zijn oorspronkelijke positie zal behouden.
- De grond wordt gestockeerd langs de werkputten. Daarbij wordt de bovengrond gescheiden gehouden van de andere grond. Na het documenteren en afwerken van de werkput wordt de grond terug gestort (in lagen van max. 50 cm) en aangereden.

Afb. 3. De proefsleuven gepland op het plangebied

Het onderzoek wordt uitgevoerd conform de bepalingen in de Code van Goede praktijk, specifiek zoals verwoord in hoofdstukken 8 en 12.

5.4 Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er worden geen afwijkingen voorzien ten aanzien van de Code van Goede Praktijk. Indien tijdens het veldwerk blijkt dat een afwijking noodzakelijk dan wordt dit gemotiveerd beschreven in de nota.